

råderne, og det ved jeg godt man har, så må vi i fællesskab løse den opgave.

Det synes jeg er meget mere væsentligt end at begynde at skændes om, hvorvidt tallene er det ene eller det andet, eller om der er en sætning, hvori der er brugt et ordvalg, der kan diskuteres. Jeg synes, det er vigtigere, at vi agerer på det her og så ved fælles hjælp får det gjort attraktivt både for private og andre at etablere sig og bosætte sig ude i yderområderne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Allan Niebuhr. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører. Der er ikke flere spørgsmål, derfor kvitterede jeg for talen. Så er det hr. Ole Glahn.

Kl. 11.35

Ole Glahn (RV):

Når man får sådan en redegørelse her, kan man sige, at det på en gang både er en status og en redegørelse for, hvilke overvejelser regeringen har tænkt sig at gøre i den kommende tid. Hvis vi ser på statussen, har nogle af de foregående indlægsholdere jo allerede været inde på, at der et problem vedrørende det statistiske grundlag.

Det underer overordentlig meget, at man kan sætte spørgsmålstejn ved, om de oplysninger, Folketinget får, også er de tilgængelige oplysninger og de mest dækkende oplysninger. Man kunne ligefrem få den opfattelse, at de her tal faktisk er forældede, fordi det faktisk er tal tilbage fra 2003. Vi har også hørt, at det er en positiv vision, man har fået ved at vælge det grundlag, man har. Det synes jeg er underligt, og jeg forventer, at vi får en forklaring på, hvad årsagen er til, at vi her skal stå og diskutere, om det statistiske grundlag, denne redegørelse er givet på, også er korrekt.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at når man så læser redegørelsen, indeholder den jo mange forskellige elementer, men et af de elementer, kan jeg sige indledningsvis, som vi fra Det Radikale Venstre er meget enige i, er, at rammen omkring regional udvikling jo er, at den økonomi, der er, nationalt set er fornuftig, og det vil sige, at vi kommer ind i en positiv udvikling for beskæftigelsen.

Vi er også enige i, at drivkraften i en udvikling i hele landet drejer sig om, at der er nogle enkeltpersoner eller nogle, der i fællesskab tager nogle initiativer. Vi kan ikke herindefra skabe noget nyt.

Men det betyder ikke, at udviklingen i landet ligger uden for vores indflydelsesområde. Vi har

mulighed for at påvirke den udvikling. Vi har mulighed for at skabe nogle rammer og give nogle vilkår, som kan være med til at fremme lysten til at tage initiativer, lysten til at etablere sig. Det kan vi gøre ved, at vi er med til at fortælle, hvilke veje vi synes det er vigtigt man skal gå.

Det er jo sådan i samspillet mellem den politiske magt og markedskræfterne, at markedskræfterne jo indretter sig meget efter det, der er udmeldt fra det politiske, og hvis man har sat nogle mål, og man lægger en strategi for at nå disse mål, så ved erhvervslivet også, hvor man skal investere.

Det bedste eksempel på det har vi jo haft i forbindelse med vedvarende energi, da man tilbage i 1960'erne og 1970'erne havde diskussionen om, hvilke energiformer vi skulle have i Danmark, og sagde nej til atomkraften og senere valgte den vedvarende energi. Der var det jo Folketinget, der lagde nogle linjer, der var det regeringen, der sagde, at man ville satse på vedvarende energi, og det var med til at skabe en lang række arbejdspladser.

Jeg tror, der er brug for, at vi her i Folketinget og regeringen melder klart ud, hvad det er for opgaver, vi synes det er vigtigt der skal løses i fællesskab, hvad det er for nogle investeringer, der skal satses på, og så også huske på, og det er sagt tidligere af ordførere her fra denne talerstol, at der jo ikke nødvendigvis skal være lighed her i samfundet.

I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at der skal være lighed, men vi mener som et socialliberalt parti, at der også skal tages sociale hensyn, og det vil sige, at man skal være meget målrettet imod, at udviklingen i udkantsområderne ikke sækker langt bagud i forhold til de store vækstområder, vi har. Det vil sige, at vi som myndighed her skal gå ind og prøve at skabe mulighed for, at kræfterne ude lokalt også kan komme til at udvikle sig.

Som det er sagt tidligere, har vi jo et par forespørgsler efter denne drøftelse af redegørelsen, hvor vi skal drøfte landsbyer, og vi skal drøfte udviklingen af arbejdspladser. Men jeg vil bare lige sige i denne sammenhæng, at man skal være meget opmærksom på, at hvis man vil have udvikling i udkantsområder, så er det vigtigt, at man ikke signalerer både fra kommunens side og fra statens side, at man faktisk er et sted, som engang har været et centralt sted, men ikke er det længere. Man er kommet i en historisk situation, hvor man kan mindes det, der satte ak-